

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ.2551 ของเจ้าหน้าที่ตามทัศนะของผู้จำหน่ายในเขตเทศบาลเมืองทุ่งสง
อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

Performance Efficiency of Municipality Staff According to Alcoholic
Control Act B.E.2551 from Distributors' Perspectives in Thung Song
Municipality, Nakhon Si Thammarat

รัศมี ศรีบุญ*

ดำรง โยธารักษ์

สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

กนกนถ ทิมกลับ

ทรายทอง เสมอภาค

พงศ์พันธ์ รัตนมุสิก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

*e-mail: Rasamee_view@Hotmail.co.th

Rasamee Sriboon*

Damrong Yotharak

Sudarat Sudsomboon

Public and Private Management, Southern College of Technology

Kanoknat Timglub

Saithong Samerpark

Phongphan Rattanamusik

Faculty of Humanities and Social Sciences, Southern College of Technology

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) บทบาทของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 (2) กระบวนการในการปฏิบัติงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (3) ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ (4) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของเจ้าหน้าที่ตามทัศนะของผู้จำหน่ายในเขตเทศบาลเมืองทุ่งสง กลุ่มตัวอย่างวิจัยเชิงคุณภาพ คือ เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 10 คน และผู้จำหน่าย จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 120 คน โดยการสุ่มแบบอย่างง่าย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) และสถิติ F-test

ผลการวิจัย พบว่า (1) บทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเทศบาลเมืองทุ่งสงมีการดำเนินการยังน้อย และนอกเหนือจากแนวทางที่รัฐบาลกำหนดยังไม่มีการดำเนินการขาดการสนับสนุนในเรื่องความรู้ และอื่น ๆ (2) การประกาศบนเวทีที่จัดไว้ในงานและเป็นการประกาศแจ้งเพื่อขอความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายในงานหน้าอำเภอ (3) ผู้จำหน่ายยังมีการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 น้อย และ (4) ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในภาพรวม อยู่ในระดับดี และ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนะต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ด้านระดับการศึกษา และ ช่วงอายุ มีผลต่อการปฏิบัติงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเจ้าหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เป็นที่นิยมของกลุ่มวัยรุ่นในตอนนี้ คือ น้ำกระเทียม หรือที่เรียกกันว่า “สีคูมร้อย” ซึ่งมีส่วนผสมสำคัญ คือ ไบโกระเทียม น้ำโค้ก (Coca-Cola) ยาแก้ไอ และ น้ำแข็ง ไม่ว่าจะป็นเครื่องดื่มประเภทใดก็ตามที่กล่าวมาแล้วนี้ หากมีการดื่มในปริมาณที่มากทำให้ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ เป็นสาเหตุทำให้เกิดความรุนแรง เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดต่าง ๆ ตามมา ส่งผลกระทบต่อตนเอง บุคคลรอบข้าง และสังคมโดยรวม หากเราทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรค และความสำเร็จของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็จะสามารถนำผลวิจัยให้กับเทศบาลเมืองทุ่งสง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงในการกำหนดทิศทางและวิธีการปฏิบัติงานด้านการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยต้องการศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของเจ้าหน้าที่ตามทัศนะของผู้จำหน่ายในเขตเทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาบทบาทของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของเทศบาลเมืองทุ่งสง
2. เพื่อศึกษากระบวนการในการปฏิบัติงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของเทศบาลเมืองทุ่งสง
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเทศบาลเมืองทุ่งสง
4. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของเจ้าหน้าที่ตามทัศนะของผู้จำหน่ายในเขตเทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรที่ใช้ คือ ผู้จำหน่ายแอลกอฮอล์ในร้านค้าขายปลีกในเขตเทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 163 ร้าน (ข้อมูลจากเทศบาลเมืองทุ่งสง ณ เดือนกรกฎาคม 2559) ผู้ซึ่งมีหน้าที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในร้านค้าที่ได้รับเลือกโดยการสุ่มแบบอย่างง่าย

วิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ นายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรี ปลัดหรือรองปลัด นิติกร ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หัวหน้างานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของเทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 10 คน และผู้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 10 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) การเก็บข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ การเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยการสังเกต และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ศึกษาวิเคราะห์แล้วมาสร้างเป็นบทสรุป โดยการเขียนรายงานเป็นแบบเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

วิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการร้านค้าที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทขายปลีกในเขตเทศบาลเมืองทุ่งสง จากชุมชน 20 ชุมชน จำนวน 120 ตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบอย่างง่าย โดยการคำนวณจากสูตรการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างโดยการไปแจกแบบสอบถามร้านค้าที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ปฏิบัติงานในขณะนั้นอาจจะเป็นเจ้าของร้านหรือลูกจ้างก็ได้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ (1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของผู้จำหน่าย (3) ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ (4) ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเทศบาลเมืองทุ่งสง และ (5) การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเจ้าหน้าที่ตามทัศนะของผู้จำหน่าย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้ค่าสถิติ F-test กับกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ได้แก่ เพศ และสถานภาพ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) กับกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด แหล่งข้อมูล

ที่ได้รับข่าวสาร และชุมชนที่ตั้งร้าน หากพบความแตกต่าง จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. บทบาทของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ของเทศบาลเมืองทุ่งสง เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด คือ การควบคุมผู้ขาย ลักษณะของการขาย ผู้ดื่ม สถานที่ และ วันสำคัญทางศาสนา รับผิดชอบเป็นผู้อำนวยการ มีการประชาสัมพันธ์ในงานสำคัญต่าง ๆ เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือกันมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดูแลความเรียบร้อยของงานร่วมกัน สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท (Role Theory) Hirunto (1976) อธิบายไว้ว่า บทบาท คือ หน้าที่ หรือพฤติกรรมอันพึงคาดหวังของบุคคลแต่ละคนในกลุ่มหรือสังคมหนึ่ง ๆ กล่าวได้ว่าบทบาท คือ แบบแห่งปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ และทฤษฎีการควบคุมทางสังคม (Social Control Theory) Tampanta (1997) ได้กล่าวว่า การควบคุมทางสังคม (Social Control) มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดระเบียบทางสังคม กล่าวคือ ความสัมพันธ์หรือการปฏิบัติต่อกันของมนุษย์นั้น จะต้องดำเนินตามกฎเกณฑ์ สถานภาพ และบทบาทของสังคมเสมอ และสอดคล้องกับแนวคิดประชาสังคม (Civil society) Suwanarit, (2006) ได้สรุปว่า ประชาสังคม คือการที่ผู้คนในสังคมนำมารวมกลุ่มหรือองค์กร ไม่ว่าจะเป็นในภาคส่วนใดของสังคม เพื่อทำกิจกรรมบางอย่างให้บรรลุวัตถุประสงค์ของส่วนรวมด้วยความปรารถนาดีต่อส่วนรวม และผลการวิจัยสอดคล้องกับ Pompurn (2011) ศึกษากระบวนการผลักดันนโยบายด้านการบังคับใช้ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จังหวัดพิษณุโลก พบว่า บทบาทหน้าที่ของทีม คือ การประสานงานและความร่วมมือกับหน่วยงานราชการต่างๆ ผ่านกลไกการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน การสร้างความร่วมมือในการดำเนินการตาม พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2. กระบวนการในการปฏิบัติงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของเทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช วิธีการหรือรูปแบบ ในการทำความเข้าใจหรือขอความร่วมมือจากประชาชน และองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลตามที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การประกาศแจ้งเพื่อขอความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายในงานหน้าที่ว่าการอำเภอ และเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบดูแลบริเวณการจัดงานเพื่อวัตถุประสงค์ร่วมกัน คือ การจัดงานลุล่วงไปด้วยดีเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของคนทุ่งสง สอดคล้องกับ ทฤษฎี

วิธีการเชิงระบบ (System Approach) Gagne & Briggs (as cited in Surawuttanaboon, 2001) กล่าวว่า ระบบหมายถึง วิธีการใด ๆ ที่ได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อเป็นหลักให้สามารถทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้บรรลุเป้าหมาย และสอดคล้องกับผลศึกษาวิจัยของ Parinyokoon (2001) ศึกษากลยุทธ์การบริหารประเด็นเพื่อผลักดันพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 พบว่า การผลักดันพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นำมาเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยัง พบว่า มีการใช้กลวิธีการสื่อสารเพื่อสนับสนุนกลยุทธ์ต่าง ๆ และ วิธีการดำเนินการของเทศบาลเมืองทุ่งสงเมื่อมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการดื่ม-ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่ไปตรวจสอบทันที หากพบเห็นเบื้องต้นจะตักเตือนลงบันทึกเป็นหลักฐาน และเน้นการทำความเข้าใจให้ผู้จำหน่ายตระหนัก และมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม สอดคล้องกับ Pueon (2011) พบว่า การดำเนินงานควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้จำหน่ายในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ควรเน้นการสร้างให้ผู้จำหน่ายรับรู้ถึงตนเองมีศักยภาพในการปฏิบัติตามกฎหมายได้และการส่งเสริมให้ผู้จำหน่ายตระหนักต่อจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่ารายได้ และสอดคล้องกับ Pompurn (2011) ศึกษาเรื่อง กระบวนการผลักดันนโยบายด้านการบังคับใช้ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จังหวัดพิษณุโลก พบว่า การดำเนินการเริ่มต้นด้วยการเตือนและบันทึกข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร รวมทั้งการให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ

3. ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและส่งเสริมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของเทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ เจ้าหน้าที่ไม่ทราบบทบาทของตนเอง มีข้ออ้างในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ขาดความตระหนัก รับรู้ ของทุกฝ่าย บทบาททับซ้อนกันกับหน่วยงานอื่น ประชาชนไม่ทราบกฎหมายอย่างทั่วถึง เนื่องจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีมาในสังคมไทยตั้งแต่สมัยโบราณจึงเป็นการยากที่จะควบคุมในส่วนของผู้จำหน่ายบางรายยังไม่รับทราบกฎหมาย และการขาดจิตสำนึกที่ดีของผู้ซื้อและผู้ขาย สอดคล้องกับวิจัยของ Rodsuwan (2012) ได้ศึกษาเรื่องผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ด้านกฎหมายนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องยังเป็นปัญหาที่ระดับผู้บริหารยังให้ความสำคัญน้อยทำให้นโยบายและมาตรการขาดความต่อเนื่อง ปัญหาด้านบุคลากรและการ

ประสานงานของบุคคลในหน่วยงาน พบว่า จำนวนบุคลากร และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีน้อยไม่เพียงพอต่อการมาปฏิบัติหน้าที่รวมถึงเจ้าหน้าที่ บางคนยังขาดความรู้ความเข้าใจในตัวบทกฎหมายบางคนอาจรู้แต่ไม่ปฏิบัติตาม ปัญหาด้านงบประมาณและอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เกิดจากไม่มีหน่วยงานที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงจึงไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจน

4. ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านผู้จำหน่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.60$) โดยการไม่ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เพื่อการให้สิทธิชิงโชคหรือชิงรางวัล และการไม่ขายเหล้าแถมโชดาหรือขายเบียร์แถมน้ำแข็ง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.66$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้จำหน่ายมีการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 และเป็นประเด็นที่ปฏิบัติตามได้ง่าย รวมถึงค่านิยมของสังคมไทยชอบสนุกสนาน ชอบเข้าสังคม และส่วนใหญ่ นำเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มาเป็นส่วนประกอบในการจัดงานสังสรรค์ต่าง ๆ ถึงไม่มีการขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เพื่อการให้สิทธิชิงโชคหรือชิงรางวัล และการไม่ขายเหล้าแถมโชดาหรือขายเบียร์แถมน้ำแข็ง ก็ยังคงขายเครื่องตี้มเหล่านี้ได้ และสามารถหาซื้อได้ง่ายที่ร้านขายของชำ ผลการวิจัยสอดคล้องกับ Pueon (2011) ศึกษาการรับรู้และปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของผู้จำหน่ายในเขตอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ด้านการรับรู้ต่อกฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าประเด็นกฎหมายที่มีความง่ายในการปฏิบัติ และตนเองสามารถทำได้ และสอดคล้องกับ National Statistical Office (2014) ได้สำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการตี้มสุรา ปี พ.ศ.2557 พบว่า สาเหตุสำคัญอันดับหนึ่งคือเพื่อเข้าสังคม/ การสังสรรค์ และร้านขายของชำเป็นแหล่งที่สามารถหาซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้ง่ายและสะดวกที่สุด

5. ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านเจ้าหน้าที่ ตามทัศนะของผู้จำหน่ายในเขตเทศบาลเมืองทุ่งสง ในภาพรวม อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.36$) โดยการควบคุมไม่ขายให้ผู้มาซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ไปตี้มเฉลิมฉลองในงานแห่เทียนวันเข้าพรรษาหรือวันสำคัญทางศาสนา และไม่จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา และวันอาสาฬหบูชา ถึงแม้จะมีผู้ยอมจ่ายในราคาแพงกว่าปกติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.66$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่ที่มีความตระหนักในการปฏิบัติงานควบคุม

เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ยังไม่เข้มงวดมากนัก และผู้จำหน่ายบางส่วนยังขาดความตระหนักที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย จากผลการศึกษาสอดคล้องกับ Tienthong (2013) ศึกษาความรู้ความเข้าใจและผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ในการกำกับดูแลการจำหน่ายสุรารอบสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 พบว่า อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในส่วนความรู้ความเข้าใจของสมาชิกและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าสุดในทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือยังขาดการสนับสนุนในเรื่องความรู้ เกี่ยวกับงานควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับ Kumpommarad (2011) ศึกษาเครื่องมือทางนโยบายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์: มาตรการบังคับ ควบคุม และจูงใจผู้บริโภค พบว่า มาตรการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ในวันสำคัญทางศาสนา อยู่ในระดับปานกลาง คือ ยังมีผู้จำหน่ายในวันสำคัญทางศาสนา

6. ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านเทศบาลเมืองทุ่งสงในภาพรวม อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.25$) โดยมีมาตรการในการพิจารณาอนุญาตให้มีการเปิดร้านจำหน่ายสุรา ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของเทศบาลเมืองทุ่งสง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.72$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เทศบาลเมืองทุ่งสงต้องการควบคุมจำนวนร้านจำหน่ายเพื่อไม่ให้มีจำนวนมากเพื่อลดปัญหาต่าง ๆ อันเกิดจากการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ จากผลการศึกษาสอดคล้องกับ Wongvatanakul, Chaisong & Thamrangsri (2010) ศึกษาความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์กับการบริโภคและผลกระทบของประเทศไทย พบว่า ผลการศึกษานี้เป็นข้อบ่งชี้ผลของความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ต่อการบริโภคแอลกอฮอล์และผลกระทบทางสังคมและสุขภาพ การมีนโยบาย มาตรการและกฎระเบียบในการควบคุมความหนาแน่นของจุดจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ จะเป็นเครื่องมือเชิงนโยบายที่สำคัญในการควบคุมการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และลดผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในระยะกลางถึงระยะยาว และสอดคล้องกับ Eem-Moy (2010) ศึกษาการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ครั้งแรก การตี้มแบบเมาหัวราน้ำและผลกระทบจากการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ตัวอย่างเยาวชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดหลังตี้ม คือ ง่วงนอนขณะเรียน อากาศ

เมาค้าง คลื่นไส้อาเจียน เป็นโรคกระเพาะอาหาร มีอาการ
ซีมเศร้า ได้เสียง ทะเลาะ วิวาท พุดจาเอะอะ

7. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.
2551 (ตารางที่ 1-3) ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้จำหน่ายต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตาม
พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551

ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามกฎหมาย พ.ร.บ.ควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	แหล่งข้อมูล
	Sig.	Sig.	Sig.	Sig.
ด้านผู้จำหน่าย	.897	.073	.781	.583
ด้านเจ้าหน้าที่	.303	.021*	.063	.732
ด้านเทศบาลเมืองทุ่งสง	.306	.257	.017*	.284

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของทักษะของผู้จำหน่ายต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตาม
พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 ด้านเจ้าหน้าที่ ตามอายุ

อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 20 ปี	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	4.04		.17	.37	.84	1.08*
20-30 ปี	3.86			.19	.67	.900**
31-40 ปี	3.67				.47	.71*
41-50 ปี	3.19					.23
51 ปีขึ้นไป	2.96					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของทักษะของผู้จำหน่ายต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตาม
พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านเทศบาลเมืองทุ่งสง ตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประถมา	ม. ต้น	ม.ปลาย/ ปวช.	ปวส.	ป.ตรี	สูงกว่า ป.ตรี
ประถมศึกษา	3.04		.31	.46*	.21	.07	.53
ม. ต้น	2.73			.78**	.52	.38	.84
ม.ปลาย/ ปวช.	3.50				.25	.40*	.06
ปวส.	3.25					.14	.32
ปริญญาตรี	3.11						.46
สูงกว่าปริญญาตรี	3.57						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน
ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551
สรุปได้ดังนี้

1. ผู้จำหน่ายเพศชายและเพศหญิง มีประสิทธิภาพ
การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
พ.ศ.2551 ด้านผู้จำหน่าย ด้านเจ้าหน้าที่ และด้านเทศบาล
เมืองทุ่งสง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ผู้จำหน่าย
เพศชายและเพศหญิง มีทักษะต่อประสิทธิภาพการ
ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ศ.2551 ด้านผู้จำหน่าย ด้านเจ้าหน้าที่ และด้านเทศบาล
เมืองทุ่งสง ไม่แตกต่างกัน

2. ผู้จำหน่ายที่มีอายุต่างกัน มีทักษะต่อ
ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านผู้จำหน่าย และด้าน
เทศบาลเมืองทุ่งสง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้าน
เจ้าหน้าที่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบ
ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า ผู้จำหน่าย
ที่มีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 31-40 ปี มีทักษะต่อ
ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุม

เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านเจ้าหน้าที่ สูงกว่าผู้จำหน่ายที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป และผู้จำหน่ายที่มีอายุ 20-30 ปี มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สูงกว่าผู้จำหน่ายที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้จำหน่ายมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านผู้จำหน่ายและด้านเจ้าหน้าที่ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านเทศบาลเมืองทุ่งสง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่พบว่า ผู้จำหน่ายที่มีการศึกษาระดับ การศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านเทศบาลเมืองทุ่งสง สูงกว่าผู้จำหน่ายที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย/ ปวช. มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน สูงกว่าผู้จำหน่ายที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

4. ผู้จำหน่ายที่มีแหล่งข้อมูลต่างกัน มีประสิทธิภาพการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านผู้จำหน่าย ด้านเจ้าหน้าที่ และด้านเทศบาลเมืองทุ่งสง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ผู้จำหน่ายที่มีแหล่งข้อมูลต่างกัน มีทัศนคติต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ด้านผู้จำหน่าย ด้านเจ้าหน้าที่ และด้านเทศบาลเมืองทุ่งสง ไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่ไม่ได้ปฏิบัติงานควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อย่างเข้มงวดเหมือนกันทุกชุมชน ขาดความต่อเนื่องและให้ความสำคัญน้อย รวมไปถึงการขาดองค์ความรู้ในเรื่องการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เชิงลึกของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของเทศบาลเมืองทุ่งสง ประเด็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ในการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับวิจัยของ Rodsuwan (2012) ศึกษาผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตเทศบาลตำบลปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ด้านกฎหมายนโยบายและมาตรการที่เกี่ยวข้องเป็นปัญหาที่ระดับผู้บริหารยังให้ความสำคัญน้อยทำให้นโยบายและมาตรการขาดความต่อเนื่อง ปัญหาด้านบุคลากรและการประสานงานของบุคคลในหน่วยงานพบว่า จำนวนบุคลากรและ

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีน้อยไม่เพียงพอต่อการมาปฏิบัติหน้าที่รวมถึงเจ้าหน้าที่บางคนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในตัวบทกฎหมาย บางคนอาจรู้แต่ไม่ปฏิบัติตาม ปัญหาด้านงบประมาณและอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เกิดจากไม่มีหน่วยงานที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงจึงไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจน

สรุป

บทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของเทศบาลเมืองทุ่งสง การดำเนินการยังน้อย แนวทางนอกเหนือจากที่รัฐบาลกำหนดยังไม่มีการดำเนินการ ขาดการสนับสนุนในเรื่องความรู้ และอื่น ๆ มีการประกาศแจ้งเพื่อขอความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายในงานหน้าที่ว่าการอำเภอ โดยการประกาศบนเวทีที่จัดไว้ในงาน ส่วนผู้จำหน่ายยังมีการรับรู้เกี่ยวกับกฎหมายพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 น้อย เช่นกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านผู้จำหน่าย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นการรับรู้และสร้างจิตสำนึกที่ดี

2. ด้านเจ้าหน้าที่ องค์กรควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับองค์ความรู้ของผู้ปฏิบัติงาน สนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน และมีการติดตามผลการปฏิบัติงานเพื่อการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนางานต่อไป

3. ด้านเทศบาลเมืองทุ่งสง ควรให้ความสำคัญกับความชัดเจนของนโยบายของการปฏิบัติงานควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ขององค์กร และมีการส่งเสริม กระตุ้นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิธีการให้ความรู้และการติดตามผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ของทุกจังหวัด เพื่อที่จะได้นำผลที่ได้จากการวิจัยมาพัฒนาเป็นแนวทางการให้ความรู้และการติดตามผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การศึกษาในครั้งนี้ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากรในเขตเทศบาลเมืองทุ่งสงเพียงอย่างเดียว ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลอาจยังไม่ครอบคลุมถึงประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ในเขตอื่น ดังนั้นจึงควรมีการเก็บ

รวบรวมข้อมูลกับประชากรในเขตภูมิภาคอื่นด้วย เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนครอบคลุมประชากรทุกกลุ่ม อันจะส่งผลให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ของประชากรส่วนใหญ่อย่างแท้จริง

References

- Eem-Moy, P. (2010). *First Alcoholic Drinks, Binge Drinking and Alcohol-Related Consequences Among Youth in Mueang District Uttaradit Province* (Research Report). Alcohol Problem Research Center. [in Thai]
- Government Gazette. (2009). *Alcoholic Control Act B.E.2551*. Part 125 (pp. 43-49). [in Thai]
- Hirunto, U. (1976). *Applied Sociology*. Bangkok: Odeon Store. [in Thai]
- Kumpommarad, P. (2011). *Alcoholic Drinks Control Policy Tools: Consumer Motivating and Controlling Measures*. M.A. Thesis (Public Administration). Mahidol University. [in Thai]
- Ministry of Public Health. (2015). Health topics. *Health Matters Thursday*, 8(11), 1-15.
- Nakju, P. (2012). *Alcohol Consumption Behavior of Chiang Mai University Students* (Research Report). Faculty of Economics, Chiang Mai University. [in Thai]
- National Statistical Office. (2014). *A Survey of Smoking and Drinking Behavior Among People*. 2014. Ministry of Social Development and Human Security. [in Thai]
- Parinyokoon, J (2001). Strategic management issues to drive the alcohol control act BE 2551. *Journal of Public Relations and Advertising*, 5(1), 143-158. [in Thai]
- Pompurn, C. (2011). *The Process of Enforcing the Policy on the Enforcement of the Alcohol Control Act Phitsanulok Province*. Regional Conference 1st Time. [in Thai]
- Pueon, D. (2011). *Perception of Compliance with the Alcohol Control Act B.E. 2551 by Vendors in Khunhan District, Sisaket Province*. M. S. Thesis (Health Consumer Protection and Health Management), Khon Kaen University. [in Thai]
- Rodsuan, W. (2012). *Enforcement Result of the Alcoholic Drinks Control Act B.E. 2551 in Pai Municipality, Mae Hong Son Province* (Research Report), Chiang Mai University. [in Thai]
- Surawuttanaboon, Ch. (2001). *Teaching System Design*. Bangkok: Department of Educational Technology Faculty of Education. Kasetsart University. [in Thai]
- Suwanarit, W. (2006). *Thai Life Style*. 3rd ed. Bangkok: Odeon Store. [in Thai]
- Tampanta, S. (1997). *Human Society*. 1st ed. Bangkok: D.D. Book Store. [in Thai]
- Thung Song Municipality. (2016). Reference Database. Retrieved July 1, 2016, from [http:// www. Thungsong.com](http://www.Thungsong.com). [in Thai]
- Tienthong, R. (2013). *Acknowledging and Operational Results of Thasud Sub-District Administration Office Mueang District, Chiang Rai Province Regarding the Corporate Governance of Alcohol Selling Around Educational Center According to the Alcohol Control Act B.E.2551*. M.A. Thesis (Public Administration), Mea Fah Luang University. [in Thai]
- Wongvatanakul, V., Chaisong, S., & Thamrangsri, T. (2010). *Density of Alcohol Distribution Points and Consumption and Impacts of Thailand* (Research Report). Alcohol Problem Research Center. [in Thai]
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper & Row.